



# خاندان خاوری

در درویه مشروطیت خطیبی تو انا و سخنوری آزادیخواه در کاشان میزیست نام این مرد مبارز و خوش فکر سید احمد فخر الواقعین کاشانی است پدر وی آقا سید هاشم واعظ و مادرش دختر شادروان حاجی میرزا معصوم کوزه کنانی تبریزی متخلص به خاوری میباشد که نسب او بشمس تبریزی مرشد مولانا جلال الدین رومی میرسد. میر معصوم در عنفوان جوانی با ستان موسی حضرت علی بن موسی الرضا سلطان سریر ارتضا علیه اسلام نائل گردید و پس از آن بعزم سوداگری بکاشان آمد و در آن دیار رحل اقامت افکند و پس از مدتی با یکی از برادرزادگان فتحعلیخان ملک الشعرا کاشانی عقد مزاوجت بست و در آنجا با ادب و سخنوران مأنسوس گردید.

میرزا معصوم را توفیق تشرف و زیارت بیت الله الحرام نیز حاصل شده و بهمین مناسبت در اثنای این مسافرت کتابی بنام "تحفه‌الحرمین" منظوم ساخت که پس از بازگشت از سفر حج آنرا بعنوان ارمنان سفر کعبه به پیشگاه فتحعلیشا به قاجار تقدیم کرد و به دریافت صلات و جوائزی نائل آمد.

میرزا معصوم خاوری همواره مورد اعزاز و احترام معاريف زمان و رجال نامی معاصر خویش بود و با استفاده از محض دانشمندان و سخنوران بکسب مکارم حمید و خصائص پسندیده راغب و مایل بود و برخلاف بسیاری از رجال و شعرای همپای خویش بحای اشتغال با مور دیوانی بسود اگری پرداخت و از این راه معيشت خود را تأمین میکرد اینک نمونه هایی از آثار منظوم او را در زیر می‌آوریم :

زمین بنامیه رشک نگارخانه چیز  
رواق ناک تو گوئی که شد سپهر بسرین  
یکی سپهر فروزان در او دو صد پروین  
همی بخندد بر درج های در شمیسن

گذشت فصل دی و شذر فیض فروردین  
فضای خاک تو گویی که شد بهشت نعیم  
بیوستان چو در آئی ببین بطaram ناک  
زناک دختر رز دل بجلوه می ببرد

که نام کردبیک، جرمه رازهای زمین  
رهانده سکت گل دامن از کف گلچین  
سپهر محدود کرم آفتاب ملت و دین  
کسیدخت رشته و بینی شکاف در شاهین  
کفت حکم تو برگردن کهین و مهین  
کفاف می نکند دفتر شهور و سنیمن  
کهای مربی دریا و کان چه حال است این  
ارای برجه که گردد توانگری مسکین  
ردست خانه براندار او نماید دفین

چد داشت ساقی اسر سهار در سما  
هشانده رشح هوا راند بر کلاله کش  
سکت باع همانسا که میکند آمد  
سپهر خواست سپیران شکوه او ساخت  
حقوق شکر تو بر ذله صغير و تیسر  
به جمع و خرج دوروزه ایان که سو  
بلا به گفت که آخر زمن پرسی شیخ  
بگفت شیخ هنداون زادید آهی و دست  
پسند بحرم و زیر ردم دنالا اللـ

این هم تعری دیگر ارا او،

صیح ایست ر در صحن چمن بلبل نواحوان آمده

بر شاج سروو نازون فمی در افغان آمده

هم دلکندا کلین شبه ، هم مع دستان خوان شده

هم شمع گل روشن شده هم عنچه خندا آمده

افلاک چرخ اهان یه دلوی دواز وی مهی و مه

زیر و زیر بیگاه و گه این رفته و آن آمده

ران دلوو چه ارکن کنار برودی سست در کر دوزندواز

ران کسنزار آسمان زین گونه ریان آمده

کربور سکر از مدمی در هدج خسرو زد شمسی

کر گوهر انجم همی آگنده دامان آمده

بداجم بحر الرا عظیم ملقب به "لسان الاسلام" کاشانی که ازو عاظ نامی و محبوب  
کا نایداز نخ تیں کویند کان آزادی خواه عصر مشروطیت است از آثار منظوم وی در روزنامه  
های معروف روز ماسنند مانند جبل المتن و مجلس جاپ و منتشر شده است فخر الواعظین  
نیز در شعر "حاوری" سلحشور میکرده است .

وی هموار، سماحه دنیا، حذر مشروطیت، همکاری و هماهنگی داشت و با ایراد خطابهای  
غراو اشعار بیوا غلباً نیز، عطال سادو استبداد مبارزه میکرد و در سخنان خود درباره  
اساس آزادی و بنیان مشروطیت مطالبی حاسع ایراد مینموده که در روشن کردن افکار عمومی  
یا نظر قابل روح بی داشت

قدرت الرا عظیم حاوری در پاره ای از مذاخ سری که از سوی آزادی خواهان و مشروطه طلبان  
در آن زمان در سیرا شنکل می داشت و با انتشار شبنا مها و اشعار مهیج بر ضد

دستگاه استبدادی قیام کرده مخصوصاً "در جلساتی که در انجمن سری علیه میرزا علی اصغرخان امین‌السلطان ترتیب می‌باشد" عضوی موثر بود و از اعضای دیگران این انجمن سری از آزادی‌خواهان مدبر روزنامه حبیل‌الحقین و مؤقر السلطنه را می‌توان نام برد خاوری در یکی از اشعار خود که در ذم میرزا اصغر خان اتابک سروده شده خطاب باو چنین می‌گوید:

ارمنی زاده می‌سازار مسلمانان را	بکف کفر مده سلطنت ایمان را
پس چم حاجت که با فلاک، کشی ایوان را	عاقبت خانه ظلم تو کند شاه حراب
پاک از لوث وجود تو کند بستان را	داس غیرت چوشود در کف ملت ظاهر
کاین سیه کاسه در آخر بکشد مهمان را	کاسه لیسی تو از روس ندارد ثمری

این اشعار در یکی از شبناههای زلاتینی که در آن از قرضه ایران از روس بدگوئی شده سروده شده که در همان اوقات منتشر گردیده است.

در سالهای ۱۳۲۹ و ۱۳۲۷ هجری قمری که در دوره سوم روزنامه‌نشریا بمدیریت و سرپرستی فرج‌الله‌الحسینی کاشانی در کاشان منتشر می‌گردید فخرالواعظین خاوری نیز بعنوان رسیدگیر در آن زمان با دامه خدمات مطبوعاتی و روزنامه‌نگاری مشغول بودو در این زمان که مصادف با دوره دوم مشروطیت است قسمتی از وقایع میهمه در ایران خاصه در کاشان بوقوع پیوسته از لحاظ حفظ و نگارش آن در صفحات تاریخ در آن روزنامه بطور مشروح آمد است و همچنین پاره‌ای از اشعار پرشور می‌هندی وی نیز در آن روزنامه طبع و منتشر شده.

در سال ۱۳۲۹ قمری نیز روزنامه سیاسی و کاریکاتوری و انتقادی "میزان" بکوشش وی در تهران تأسیس گردید که بطور هفتگی انتشار می‌یافته است. نام این روزنامه در تاریخ مطبوعات و ادبیات ایران در دوره مشروطیت تأثیف پروفسور ادوارد براون و تاریخ جرائد و مجلات ایران تأثیف شادروان صدرهاشی نیز ذکر شده.

در اثر مبارزات پیگیری و مخالفت علمی وایزا دخطابه‌های آتشین علیه کهنه پرستان و مستبدان دسائی بر ضد او ترتیب داده شد و او را بفساد عقیده متهم کردند تا حکم بتکفیر او صادر شود هدالک فخرالواعظین در مقابل این بدگوئی‌ها و تحریکات هرگز دم از حقگوئی نمی‌بست و برای حفظ حقوق ملی و روشن کردن افکار عمومی لحظه‌ای از پسای نمی‌نشست.

چنان‌جهوتنی در نزد فرماندهان اردوی اعزامی مرکز برای اصفهان که او را متهم بفساد عقیده کرده بودند خطاب بیکی از مخالفان خوبشطی قطعه شعر دلپذیری چنین گفت:

شیخا شنیده‌ام که تو در حضرت امیر	بگشوده ای زبان بفساد عقیده‌ام
من آن قلندرم که دل آسوده‌صبح‌وشام	آنجاکه من ببال امدادت پریده‌ام
نبود مجال بال زدن مرغ وهم را	

من درمیان بیشهشیران چریده‌ام  
من ننگ راینم در اول خریده‌ام  
در دل خیال نیست زهیج آفریدگار  
بر تن نخست جامعه تقوی دریده‌ام  
جزاین سخن‌زی مثل تو کمتر شنیده‌ام  
از چنگ‌گرگ نفس توکی باشد هراس؟  
شیخا برو هراس زید نایم مده  
دارم نظر چو بورکم آفریدگار  
ترسانیم ز تهیمت تر دامنی و من  
پنداشتی ز حرف تو افزاییدم ملال

خاوری با توجه بنا امنی‌ها و اغتشاشاتی که در آن روزگار تاریک در کاشان روی داده  
اشعاری انتقادی سروده‌که برخی از آن‌ها در روزنامه مجلس بطیع رسیده از آن جمله مستردادی

است که خطاب بوزیر کشور وقت سروده و گذته است :

سوی کاشان کن یکی بادیده رحمت نگاه	ای تو ملت را پناه
سوخته‌ماز آتش ظلم آن دبار است ای وزیر	وقت کار است ای وزیر
کامی نالنداز درد و زمانی ازدوا	وز طبیعت پر جفا

در قطعه دیگری ضمن اشاره باوضاع اجتماعی و بی‌سامانیها چنین مسکوید :

مشوش شد جنوب و پریشان شدند خلق غم در وجود حضرت والا گذر نکرد  
تاراج گشت ثروت کاپلینیان بظالم آخوردین عمل چرا مواخذه از یکنون نکرد  
یکی از تألیفات فخر الاعظین "خاوری" کاشانی کتابی است بنام "محمود" که درباره  
مضرات تریاک و افیون آن را بر شته نظم کشیده و برای نخستین بار در سال ۱۳۲۹ قمری  
در تهران طبع و منتشر شده و بار دیگر در سال ۱۳۲۵ شمسی (۲۵۰۵ شاهنشاهی) بوسیله  
انجمان مبارزه با تریاک والکل بچاپ رسیده است .

در این منظومه اشعاری شیوا و روا درباره مضر تریاک آمده است که در ریز چند بیت  
آن نقل می‌شود :

این زاولشان نبود منظور	آنانکه شدند اسیر و افسو
پابند بلا شدند کم کم	وافوریشان چو گشت همدم
ناچار بدور گشت طالب	تریاکیش آنکه شدم صاحب
گفتیش که بکسر رفیق یک حب	گر کرد زنج ابتلا تسب
با دود نمودش او مداوا	سر درد نمود اگر رصفرا
وافور نهادر دهانش	گر خشک شد از عطش زبانش
گفتیش وافور را توریا ب	بی تاب اگر شد ازی خواب
کردیش رو بدو دتریاک	گر خار نمود دامنش چاک
گفتیش که علاج کن بافیون	گر گفت دماغ من شده خون
گفت از وافور کن تو چاره	گفت ار کفشم شده است پاره

نآنکه زدود بست زنجیر  
بر پای دلش زمکروتزویر  
آندوز که شدر خود خبردار  
دید آنکه بر فته از کفش کار  
ناچار بغم دچار گردید

سایر آثار این شاعر آزاده و خطیب نامی یکی مثنوی (زشت و زیبا) است که در آن از فساد و زیان ترباک و الکل سخن بمعیان آورده و این مواد فرساینده و توان سوز را مایه بدینختی و انحطاط جامعه بشری دانسته است خاوری این مثنوی را در اوآخر عمر خویش منظوم ساخته است.

اینک ابیاتی از این مثنوی پوشور که در آن اشاره بضعف و ناتوانی و درماندگی مردم ایران مینماید نقل میشود خاوری ترباک والکل را از علل عقب ماندگی عمومی از قافله تصدن میداند و از این مواد خانماسوز شدیداً "انتقاد میکنند و اظهار امیدواری میکنند که جامعه ایران ب موقعیت ممتازی نائل گردد.

روان اهل دانش در عذابست	مبین کامروز این کشور خرابست
بنور علم این کشور منور	بدین زودی شود از فضل داور

بهشتی فطرت و قدسی خصالان  
کنند این ملک را با علم روشن  
بغیرت خنده بر پیران جاهل

در آیند از مدارس نو نهالان  
شوند از شمس دانش پرتوانگن  
زنند اطفال عالم در محافل

در اینجا ختم بنمودم سخن را  
همچنین دو مثنوی بنام تحفه‌الحرمین و یوسف وزیلیخا از دیگر مجموعه‌های منظوم  
است که خاوری بنظم آنها مبادرت نموده است.

فخرالواعظین خاوری که در زمان حیات خویش خدمات ارزنده‌ای با آزادیخواهان و  
جامعه مطبوعات انجام داده و ادبی خوش قریحه و شیرین سخن بوده بسال ۱۳۳۳ قمری  
جهان را بدرود گفته است.

مرحوم ادیب بیضائی کاشانی قصیده غرائی در تأسف بر مرگ این شاعر آزادیخواه  
و خطیب نامی سروده که ذیلاً "بنقل چند بیت آن مبادرت میشود:

جهان فضل و ادب سید احمد واعظ جهان زخویش تهی کرد و پر ردد و ملال  
الالسان الاسلام از چه گشت خموش چگونه کرد بس آن فخر واعظین بمقابل  
دريستيم سخن در بساط خاک بسيط پرا کنيدو سناهه ييتم کرد اطفال  
كجاست خاوری آن برج اختر دانش سپهر پير بکاثان چنو خجسته خصال  
چه قرنها سپري گشت تا پديدآورد

بهین رفیق من ای آفتاب کشور فضل بیاکه سوخت مرا آتش غم پرور بسأ

این چکامه مفصل است و ماده تاریخ چنین است:

زبان خامه بتاریخ این رزیه (۱۹) "زهی لسان الاسلام فخر اهل کمال"

اینک نمونه‌هایی از آثار منظوم فخرالواعظین کاشانی.

بدوا "غزل کوتاهی از خاوری که در آن با توجه بشیوه متداول زمان پاره‌ای از اصطلاحات و ترکیبات و مصطلحات دوران اخیر که وارد در ادب معاصر شده است بنظر خوانندگان گرامی میرسد:

چشم فتاش بملک دل سربیداد دارد      این سیه دل چند در خونریزی استبداد دارد  
میزند هر دم فشنگ عمه از شسلول مزگان      ترک من عباس آقا را مگر استاد دارد (۲)  
در "بهاستان" حسن وی نماز آرند دلهایا      "مجلس‌شورا" مگر در آن میان بنیاد دارد  
از میان سایر آثار منظوم وی بانتشار غزلی اکتفا میشود و سخن را بپایان میرساند:

زهد و تقوی گرو ساغر صهبا بردنند  
سوق جنت زدل آدم و حوا بردنند  
سوی هر بزم به نسخید بیضا بردنند  
عوض عود بر او دل زلیخا بردنند  
هرچه بردنند زما روز تماشا بردنند  
هرچه دیدند درین خانه بیکجا بردنند  
از چهرو بر سردارش چو مسیحابردند  
شع او تحفه سوی عالم بالا بردنند  
میفروشان که بیک جرعه دل ازما بردنند  
گندم خال توکشتند چودر مزعع حسن  
سحر ورزان سخن قمه خط ورخ دوست  
مجمر چهره یوسف چو فروزان دیدند  
تا ندیدم رخ دلدار دلم داشت قرار  
طاقت و تاب و توان هوشو خود صبر و قرار  
گردم دختر رز جان بتن مرده نداد  
خاوری "تا که زمزونی بالای تو گفت

### مأخذ و مدارک این مقاله:

۱- مجمع الفصحا مجلد دوم تالیف میرزا رضاقلی هدایت چاپ تهران

۲- سفینه محمود مجلد دوم تألیف محمود میرزا قاجار چاپ تبریز

۳- نگارستان دارا تألیف عبدالرزاق دنبلي چاپ تبریز

۴- تاریخ اجتماعی کاشان تألیف آقای حسن نراقی چاپ تهران

۵- کاشان در جنبش مشروطه ایران تالیف آقای نراقی چاپ تهران

۶- صهیبای سخن از آثار انجمن ادبی صبا چاپ کاشان

۷- از صباتانیما تألیف آقای یحیی آرین پور چاپ تهران

۱- مصیبت عظیم

۲- اشاره به عباس آفاقت اتابک است.